

Prvi koraki

GLASILO OSNOVNE ŠOLE VELIKI GABER
LETNIK 8, ŠTEVILKA 8, LETO 2024

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

Angelina Krajnik, 4. a
mentorica: Maja Papež

Tinkara Cencel, 2. a
mentorica: Urška Mitrovič

Eva Praznik, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

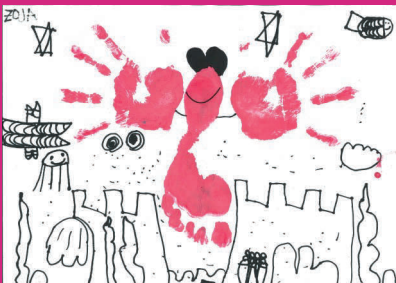
Pamela Kovačič, 4. b
mentorica: Andreja Zupančič

Maša Jančič, 3. b
mentorica: Bernardka Resnik

Nika Kopač, 4. b
mentorica: Andreja Zupančič

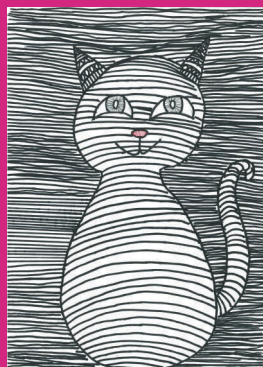
Zoja Pajek, 1. b
mentorica: Vesna Simonič

Vesna Šepec, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Daša Kastigar, 1. a
mentorica: Vesna Simonič

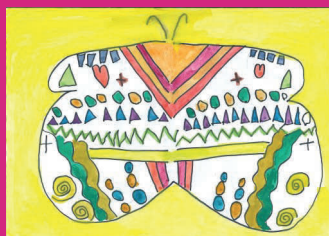
Zala Metelko, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Pamela Kovačič, 4. b
mentorica: Andreja Zupančič

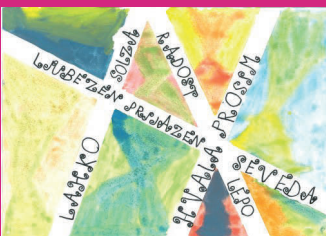
Julija Miklavčič, 3. a
mentorica: Suzana Jefim

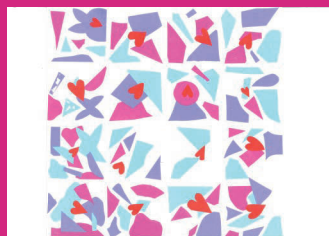
Maj Nose 2. a
mentorica: Urška Mitrovič

Eva Praznik 5. a
mentorica: Lidija Ožek

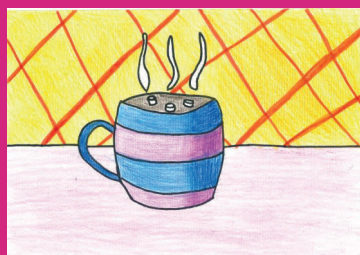
France Šepec, 3. a
mentorica: Suzana Jefim

Kim Knez, 4. a
mentorica: Maja Papež

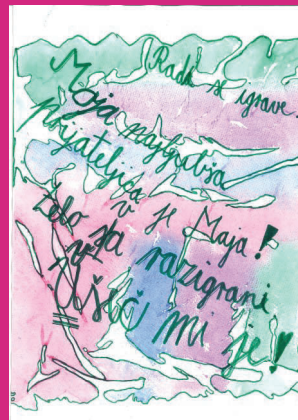
Vesna Žefran, 3. b
mentorica: Bernardka Resnik

Zala Metelko, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

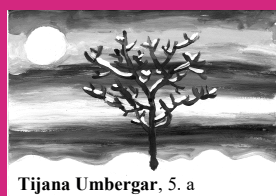
Tijana Umberger, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Taja Novak, 3. a
mentorica: Suzana Jefim

Matija Turk, 1. a
mentorica: Vesna Simonič

Tijana Umberger, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

SKUPAJ ODLOČNO KORAKAMO IZZIVOM NAPROTI

Z veseljem poročam o dogajanju na naši šoli in vrtcu v tekočem šolskem letu. Bilo je polno aktivnosti, dosežkov in novih priložnosti, ki so pripomogle k razvoju šole in vrtca.

Naši učenci so šolsko leto 2023/24 zaznamovali z aktivnostjo in predanostjo. Bili so izjemno uspešni na tekmovanjih, kjer so s svojim znanjem, spretnostmi in trdom osvojili številna priznanja. Njihov uspeh je odsev njihovega dela in vztrajnosti ter hkrati vir navdiha za vse nas. Bili so tudi zelo uspešni na kulturnem področju, udeležili so se tekmovanj z gledališko in lutkovno predstavo.

Ponosni smo na prenovno gozdne igralnice v vrtcu, ki je postala priljubljeno okolje za naše najmlajše. Ustvarili smo prostor, kjer otroci uživajo v naravi, se učijo in razvijajo svoje spretnosti. V gozdni igralnici smo gostili tudi strokovne delavce iz drugih vrtcev in šol, kar je okrepilo naše povezave z drugimi institucijami ter omogočilo izmenjavo izkušenj in idej.

V skladu z razvojnimi načrtom nadaljujemo s povezovanjem z bližnjimi šolami, s katerimi smo med drugim skupaj organizirali skupni športni dan za učence, delavnice za nadarjene učence, priprave na tekmovanja in medvrstniško branje. Na povabilo nam

najbližje osnovne šole, s katero si delimo šolski okoliš, smo se zaposleni udeležili športnega popoldneva vseh zaposlenih v vzgojno-izobraževalnih zavodih v Občini Ivančna Gorica. Povezali smo se tudi s šolami iz Evrope. Učenci so imeli učno uro pri angleščini z učenci iz Grčije, gospa učiteljica Maja Sušin je opravila delovni obisk v Makedoniji, gospa pedagoginja Andreja Jaklič se je udeležila Erasmus delavnic z udeleženci iz Italije in Avstrije na temo gozdne pedagogike z namenom tkanja novih vezi med šolami s podobnim pedagoškim pristopom.

Posebno pozornost vseskozi namenjamo sodelovanju s starši, saj verjamemo, da je njihova podpora ključnega pomena za uspeh otrok, ki so nam zaupani. Skozi skupno delo smo vzpostavili odprto in zaupljivo komunikacijo, ki omogoča konstruktiven dialog in skupno načrtovanje za dobrobit vseh udeleženi.

Vse dosežke smo dosegli z veliko mero predanosti, truda in sodelovanja vseh. Zavedamo se, da nas čaka še veliko izzivov in priložnosti, ki jih bomo z enako zavzetostjo in energijo sprejeli in izkoristili za nadaljnji razvoj naše šole in vrtca.

Zahvaljujem se vsem, ki ste sodelovali in prispevali k uspehu naše šole in vrtca. Verjamem, da bomo skupaj še naprej gradili okolje, kjer vsak posameznik zasije v svojem polnem potencialu.

Naj bodo naši naslednji koraki odločni, pogumni in uspešni.

mag. Gregor Udovč, ravnatelj

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

EKO DELAVNICE ZA EKO DAN

»Z naravo se da zelo dobro živeti«

Monika Lah in Zarja Mulh Novak, 9. b

Mentorica:
Maja Sušin

Ravna je črta
od rojstva do konca,
a življenja brez nje ni.
Neža Lajkovič Zorec, 8. a

Črta je dolga,
pelje nas v neznano,
to je usoda.

Vesna Vodnjov, 8. a

Zakaj na teste
učitelj vedno piše
rdeče črte?

Melani Cesar, 7. a

V petek, 10. 5., je bila za vse učence eko dan. Kot vsako leto smo urejali šolski okoliš, sadili rastline, popravljali klopi, pobirali smeti ... Imamo pa tudi delavnice, ki se na prvi pogled morda ne zdijo ravno eko. Odločili sva se, da vzameva pod drobnogled nekaj takih in dokaževa, da z marsičim lahko izboljšamo okolje in poskrbimo za naravo.

Grafiti se nam na prvi pogled ne zdijo ravno ekološki, čeprav v resnici so. Novi grafiti pri parkirišču ozaveščajo o onesnaževanju izpušnih plinov vozil. Učenci so najprej zasnovali ideje za ekološka vozila v prihodnosti, te pa so grafitirali na zid šolskega parkirišča. Učencem se je ta delavnica zdela zanimiva, saj radi rišejo in ustvarjajo.

V šiviljski delavnici so učenci izdelovali prevleke za ležalnike iz rabljenega blaga. **Tekstilna industrija je drugi največji onesnaževalec na svetu**, zato je ponovna uporaba odsluženih oblek zelo smiselna. Učenci so izdelke načrtovali in izrezali blago, nato pa je potekala magija šivanja. Delavnice so se udeležile predvsem mlajše učenke, ki tudi v prostem času rade šivajo.

Fantje tretje triade so se udeležili delavnice izdelovanja lesenih iger za mlajše učence. Ne le da je les boljša alternativa plastiki, igre spodbujajo tudi medsebojno sodelovanje. Ko so učenci poiskali idejo in naredili načrt, so iz lesenih plošč izdelali naravi prijazne igrice.

Pri kuharski delavnici so pripravili okrepčilo za naše pridne delavce. Spekli so krekerje s sirovo prilogo in skuhali testenine s špargljevo omako. sodelovale so pridne učenke zadnje triade, ki so vešče v kuhanju.

Ne smemo pozabiti tudi na najino delavnico. Novinarji smo ozaveščali, kako pomembno je imeti take dneve. Pripravili smo članke, ki jih bodo lahko prebrali tudi drugi in s tem pokazali, da moramo vsi skrbeti za okolje, saj vsako dejanje šteje.

KAJ PA VI MISLITE?

Lara Mehle, Pia Kastelic, 9. a

Nekaj učiteljev smo povprašali, kaj menijo o okoljski problematiki in izzivih, ki nas čakajo v prihodnosti.

Mislim, da se okoljske težave odriva stran zaradi drugih problemov. Vendar pa je treba misliti na vse. Spreminjanju narave škoduje predvsem človeški pohlep. Na moji delavnici iščemo ideje za vozila prihodnosti, ki bi porabila čim manj goriva in bi bila bolj fleksibilna. Kako bi skratka čim manj škodili okolju in bili hkrati še vedno dovolj gibljivi, svobodni v svojih dejavnostih. **ga. Anamarija Šmajdek**

Seveda, vedno bolj naraščajo okoljski problemi, ker je ljudi vedno več. Imamo vedno več potreb, vedno več denarja želijo za svoje izdelke, potrošnja narašča in zato se seveda kopičijo odvečne stvari, odpadki. Največji dejavnik pri okoljskih težavah je človek, čeprav je čisto majhen v naravi. **g. Primož Vasle**

Okoljski problemi naraščajo. Človek preveč posega v naravo in ta vrača s poplavami, potresi, sušami. Zdaj se veliko opozarja na posledice našega ravnanja, ampak vsega se ne da popraviti. Dobro bi bilo, da se bi človek prej zavedal posledic svojih dejanj. Velika težava so tudi odpadki, predvsem plastični, ki jih nimamo kam odlagati.

ga. Vida Ceglar

Kakšen odnos imajo mladi do okoljskih problemov? Teoretično je zelo dober: vedo, kako in kaj bi moralo biti, vendar jim v praksi to ne gre najbolje. Poglejmo samo šolski prostor. Vidimo, da okoli ležijo smeti, plastenke, pijače, vrečke, smokijev, čipsa ... Puščajo smeti za seboj, prihajajo s prevoznimi sredstvi v šolo in starši jih vozijo tudi takrat, ko bi lahko prišli s kolesom ali peš ... Mislim, da se o vsem veliko govori in opozarja, kar je prav. Imamo pa še veliko dela na tem področju in se moramo še izboljšati. Tudi zato imamo vsako leto eko dan, ko poskušamo otroke navajati, da se da z naravo zelo dobro živeti.

g. ravnatelj Gregor Udovč

KAKŠEN POMEN PA IMA EKO DAN ZA NAŠE UČENCE ŠOLE?

Eko dan je pomemben dan! Všeč nama je delavnica, kjer izdelujemo kotiček za počitek pod borovci. Delavnica se nama zdi poučna in zabavna, saj veliko ustvarjamo, na koncu pa se vidi tudi naš izdelek.

Gaja Mehle in Leo Blatnik, 5. a

Meni se zdi, da je čista okolica lepša. V njej se bolje počutimo. Priključila sem se k delavnici, kjer smo sadili rožice.

Jasna Vodnjov, 6. a

Ta dan je meni pomemben, ker tako lahko skupaj kot šola poskrbimo za našo Zemljo. Vsak lahko da svoj prispevek za lepšo okolico. Posledično bo tudi naš svet boljši. To delavnico sem si izbrala, ker mi je sajenje rož pri srcu pa tudi gospa učiteljica je fajn.

Lara Cafuta, 8. a

Eko dan je bistven za ohranjanje čiste narave. Delavnico, kjer urejamo vrt, sem si izbral, ker sem mislil, da bo veliko dela. Izkazalo pa se je, da en dela, drugi ga pa gledajo in spodbujajo.

Urban Pintar, 9. a

EKO KVIZ

Znaš odgovoriti na vsa vprašanja? Črke pred pravilnimi odgovori vpiši na ustrezno mesto. Prebral boš pomembno sporočilo.

1	2	3	4	5	6	2
---	---	---	---	---	---	---

1. Zemlja je

- A satelit.
- B planet.
- C komet.

3. V Sloveniji gozdovi pokrivajo

- L 34 % površine.
- P 93 % površine.
- D 58 % površine.

5. V povprečju porabi Slovenec približno

- L 80 litrov vode na dan.
- M 150 litrov vode na dan.
- E 210 litrov vode na dan.

2. Koliko hrane vsak dan zavržemo Evropejci?

- G 5 olimpijskih bazenov.
- O 10 olimpijskih bazenov.
- P 16 olimpijskih bazenov.

4. Plastika razpada

- I 450 let.
- K 360 let.
- Z 510 let.

6. Povprečen Slovenec na leto porabi

- D 105 kg papirja.
- K 150 kg papirja.
- A 185 kg papirja.

»K'GA DAGAJA« NA NAŠI ŠOLI?

SOBE POBEGA

Lovro Kek, 8. a

V sredo, 24. 4. 2024, smo člani podjetniškega krožka organizirali dogodek SOBE POBEGA. Učenci so lahko izbirali med različnimi tematikami in težavnostmi. Vstopali so v sobe gasilcev, piratov, angleške sobe, sobe zrcal resnice, znanosti, Nandetovo sobo ... Vsaka skupina se je podala na lov za skriti ključ, ki odpira vrata učilnice. Skozi celotno doživetje so se učenci spopadli z različnimi izzivi, ugankami ter zanimivimi rekviziti, ki so dogodek še toliko bolj popestrili. Gotovo so se vsi obiskovalci zelo zabavali kot tudi člani podjetniškega krožka, ki so dogodek pripravili.

Mentorica:

Danijela Kocmur

DAN ROMSKE KULTURE

Včeraj smo imeli dan romske kulture. Imeli smo osem delavnic. Naredili smo si svojo zastavo. Ogledali smo si video o Romih. Romi živijo zelo skromno. Nimajo veliko denarja. Spoznali smo ljudi, ki delajo z Romi. Meni je vmes postalo slabo. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo pekli hrenovke.

Maks Zupančič, 2. a

V sredo, 10. 4., smo sodelovali na osmih delavnicah. Najprej smo bili pri učiteljici Vesni. Tam smo plesali romske plese. Ko smo bili pri učiteljici Tanji in učiteljici Urški, smo plesali ples Lepa Anka. Nato smo zunaj pekli hrenovke. Z učiteljico Bernardko in gospo Mikico smo brali pravljico v romščini. Po romsko sem se naučila šteti do deset. Na zadnji delavnici smo gledali, kako živijo Romi in kako si postavijo šotor. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo plesali Lepo Anko.

Karolina Pekolj, 2. a

V sredo, 10. 4., smo imeli romske delavnice. Na delavnicah so nas naučili nekaj romskih besed. Naučila sem se v romščini povedati svoje ime. Po vzoru romske zastave smo izdelali svojo zastavo. Šli smo ven in pekli hrenovke. Plesali smo romski ples. Ogledali smo si film o Romih. Poslušali smo romsko himno. Najbolj mi je bilo všeč štetje do 10 v romščini. Delavnice so bile poučne in zanimive.

Nuša Kržičnik, 2. a

Na kulturnem dnevu mi je bil najbolj zanimiv romski jezik, ki je tak zato, ker potujejo po svetu in prevzemajo besede drugih jezikov. Imajo zelo zanimive plese. Velikokrat spijo v šotoru. Radi pečejo hrenovke nad ognjem. Imajo zanimivo zastavo. Njihova oblačila so zelo pisana. Naučila sem se šteti do deset po romsko.

Tinkara Cencel, 2. a

Včeraj, 10. 4., je bil na naši šoli dan romske kulture. Zelo mi je bilo všeč, ko smo peli Lepo Anko v romščini. Izdelali smo si svojo zastavo. Gledali smo film, kako živijo Romi. Pogledali smo si, kako Romi sestavijo šotor. Oblikovali smo svoj romski ples. Poslušali smo njihovo himno. Naučili smo se šteti po romsko. Pekli smo hrenovke.

Ajda Bregar, 2. a

MUZIKAL

O ŠKRATU IN FANTU, KI STA REŠILA GOZD

STRAN 5

“... narava nas obdaja, hvaležnost je v vsem, kar živi ...”

Maja Papež in Vesna Simonič

Zgodba o škratu in fantu, ki sta rešila gozd, melodije in besedila spremljevalnih pesmi so kar nekaj časa nastajale v srcu in mislih naše ustvarjalne učiteljice Urške Mitrovič. Ko je vse zapisovala, popravljala, opremljala z nežnimi melodijami narave, si verjetno ni upala misliti, da si bo predstavo nekoč lahko ogledala na državnem srečanju otroških gledaliških skupin. A to se je uresničilo.

Učiteljici Justina Zupančič in Urška Mitrovič sta to zgodbo uspeha začeli pisati oktobra 2022, ko sta v skupino muzikalcev vabili nadarjene učence razredne stopnje, jim razdelili vloge in s tem tudi veliko odgovornost. Mladi nadobudni igralci so takoj zavihali rokave, se naučili besedilo in začeli z igro.

Tedenske vaje v šolski avli so privabljale poglede in zanimanje mimoidočih. Po mesecih vaje se je malce preoblikovala skupina mentorice, saj je svoje službovanje in hkrati večletno prizadevno gledališko delo zaključila učiteljica Justina Zupančič. Delo je predala mentoricama Vesni Simonič in Maji Papež. Pomemben del muzikala je prispeval tudi otroški pevski zbor, ki se je pod taktirko zborovodje Mance Černe učil izvajati vse spremljevalne pesmi muzikala. Prepevanje pesmi je s koreografijami obogatila učiteljica Sabina Pekolj.

Premierna predstava muzikala je bila odigrana v telovadnici Osnovne šole Veliki Gaber maja 2023. Igro si je ogledal tudi predstavnik ZGS Primož Rogelj, ki je obiskovalce nagovoril in pohvalil izjemno igro, ki spodbuja pozitiven odnos do narave. Igralce in mentorice so gledalci nagradili z bučnim aplavzom.

Pot muzikala se je nadaljevala z vajami in udeležbo na območnem srečanju gledaliških skupin v KD Mirna. Učenci so bili na nastop odlično pripravljeni in izvedba muzikala je prepričala ocenjevalko, go. Saro Gorše, da nas je uvrstila na regijsko tekmovanje. Na 21. otroškem festivalu gledaliških sanj v Pionirskem domu Ljubljana smo pred množično publiko nastopili 5. 4. 2024 in bili pohvaljeni za doživeto izvedbo muzikala z močnim sporočilom o ohranjanju narave.

V KD Mokronog smo tako 24. 4. 2024 znova nastopili na regijskem srečanju otroških gledaliških skupin in tudi tam s svojo zgodbo in vrhunsko odigranim muzikalom pokazali, da smo se za nastop izjemno trudili in vključili vse predlagane izboljšave. Trud učencev, mentorice in podpora staršev so bili nagrajeni z uvrstitvijo na državno srečanje otroških gledaliških skupin in zlato plaketo. Učenci so dobili priložnost in avtorsko igro 5. 6. 2024 zaigrali na velikem odru KD Kamnik na državnem srečanju gledaliških skupin.

Naše popotovanje z muzikalom O fantu in škratu, ki sta rešila gozd, smo povzeli 6. 6. 2024, ko smo še zadnjič s srcem stopili na oder kulturnega doma Trebnje in domači publiki predstavili našo gledališko igro. Na zadnji prireditvi so se nam pridružili predstavniki Zavoda za gozdove Slovenije, s svojo prisotnostjo nas je počastila tudi gozdarska kraljica Slovenije, ga. Andreja Vidmar.

Gledališka skupina muzikalcev je tako kulturo dejavnost naše šole ponesla na najvišjo stopničko v državi in izjemno ponosni smo, da smo lahko bili del te zgodbe, ki je v svet preko kulturnih dejavnosti ponesla pomembno sporočilo: »Naj nič te ne ustavi, pomagaj naravi!«

Hvala, dragi učenci. Hvala, dragi starši. Hvala, spoštovani g. ravnatelj. Hvala vsem, ki ste nas na tej poti podpirali.

Več barvnih fotografij si lahko ogledate na zadnji strani časopisa.

»Moji junaki pridejo iz vsakdanjega življenja in gredo potem v zgodbe«

Mentorica:
Maja Sušin

PETER SVETINA

Z novim šolskim letom se je začelo tudi bralno leto. Ob začetku bralne značke smo medse povabili pesnika, pisatelja in prevajalca Petra Svetino, ki ga poznamo predvsem po izvrstnih slikanicah in zgodbah za otroke. V sredo, 4. 10. 2023, so se z njim srečali vsi učenci in učenke.

Pripovedoval je o svojem ustvarjanju in nam prebral nekaj svojih zgodb. Povedal nam je, da navdih za pisanje največkrat dobi na sprehodu s svojo psičko in da za dobro zgodbo potrebuje tudi mir in tišino. Med drugim je pojasnil, kako bi skoraj postal zdravnik, zakaj rad pije čaj, kaj mu pomenijo nagrade in da je bil tudi on v osnovnošolskih letih kdaj lump. Prijetno srečanje smo zaključili s pisateljevim nasvetom, zakaj je vredno brati tudi knjige.

Po dveh skupnih urah smo mu zastavili še nekaj vprašanj in nastal je spodnji intervju.

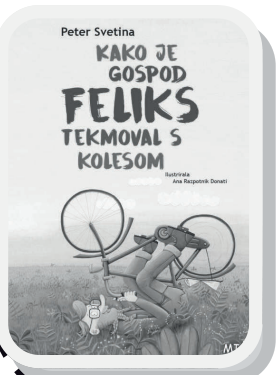
Po kom ste se zgledovali na začetku pisateljske poti?

Z bratom sva bila zasuta s knjigami. Oče in mama sta bila novinarja. Mamina sodelavka je bila pisateljica Ela Peroci, očetov sodelavec pa pesnik in pisatelj Jože Snoj. Oba sta bila novinarja in tudi mladinska pisatelja. Zelo rad sem imel teto Elo, kot sem jo klical. Ne vem, če sem se res zgledoval po njunih zgodbah, sem imel pa zelo rad njune knjige.

Zelo rad in zelo veliko sem bral stripe Alan Ford, o detektivih, ki niso bili prav spretni, pa so potem vseeno rešili primere. Morda so bili ti stripi zgled za moje pisanje.

Ali vas katerekoli lik iz vaših zgodb navdihuje in spremlja v vsakdanjem življenju?

Moji junaki pridejo iz vsakdanjega življenja in gredo potem v zgodbe. Ko pišem, si jih skušam čim bolj predstavljati. V glavi imam podobo tega junaka, na primer kako je videti gospod Feliks ali pa nilska konja Hubert in Marcel. Ko zgodbo še ustvarjam, so liki in predstava o njih lahko navdih. Ko pa je zgodba končana, junaki ostanejo v zgodbi in me ne spremljajo več.

Kaj trenutno berete? Katera je vaša najljubša literarna zvrst?

Ogromno berem že zaradi službe. Pred kratkim sem bil v Pragi in sem si kupil veliko knjig stare kitajske in japonske poezije. To sem imel od nekdaj rad in Čehi imajo zelo veliko poznavalcev te literature. Tako si pogosto kupim prevode teh pesmi in to tudi trenutno berem. Poleg tega pa prebiram o čaju, ker moram napisati članek o tem.

Vaši junaki so polni veselja, so vedri in duhoviti. Bi tudi zase rekli, da ste taki?

Kadar sem spočit, sem lahko tak. Če pa sem utrujen, sem bolj siten in se raje umaknem. Sicer pa se mi zdi, da je bolj simpatično zate in za okolico, če se odločiš, da boš vever in vesel. Malo se človek sam vzgaja k temu, malo tak je. No, ko pa ne gre, pa se malo umakneš, saj človek ne more biti vedno vesel.

Ste tudi prevajalec. Koliko jezikov ste se naučili s prevajanjem?

Češčine sem se začel učiti, da bi lahko bral knjige v izvirniku. Potem sem imel pouk češčine in slovaščine na fakulteti. V srednji šoli sem se učil angleško, nemško in špansko. Že v osnovni šoli pa smo se učili srbohrvaško, saj smo odraščali v času Jugoslavije in smo v tem jeziku spremljali otroški program na televiziji, brali stripe ... Prav s prevajanjem se nisem naučil jezikov. Naučil sem se jih prej, da zdaj lahko prevajam.

Ali ste že imeli kdaj pomisleke, ali ste dober pisatelj?

Ja, vedno znova imam take pomisleke. Včasih se sprašujem, ali je treba papir trošiti za moje pisanje, ko je toliko dobrih zgodb. Taki pomisleki so verjetno običajni. Velikokrat tudi napišem zgodbo do tretjine ali polovice, pa potem to ne gre nikamor, ostane pri meni.

Ali imate redne stike z bralci?

Sam ne dajem pobud, da bi se srečeval s svojimi bralci. Stike imam le z domačimi – z nečakinjami ali z otroki mojih prijateljev, ki berejo moje knjige. Me pa včasih povabijo na šolo, kot ste me vi, na kakšno prireditev ali delavnico. Če imam čas, se odzovem in se potem srečam tudi z bralci mojih zgodb.

Se mogoče spomnite, ob kateri zgodbi ste začutili, da želite tudi vi pisati?

V spominu mi je močna ostala zgodba Domen brezdomni in deklica brez imena Jožeta Snoja in pravljičice Ele Peroci. Spomnim se svojega občutja ob teh zgodbah. Verjetno je tudi to kaj pomagalo. Sicer pa se je pisanje začelo tako, da sem med študijem začel pisati krajše pesmi, da sem si stvari lažje zapomnil. Ko sem študiral za izpite in sem si vmes vzel odmor, sem svojim kolegicam in kolegom pošiljal razglednice in jim za hec napisal kakšno pesem. Tako se je začelo, potem pa so kmalu nastale pesmi za otroke. Ko se mi je zdelo, da je dobro, sem jih pokazal kakšnemu uredniku v založbi in počasi so začele izhajati knjige.

Pogovor so pripravile učenke izbirnega predmeta literarni klub: **Neža Lajkovič Zorec (8. a), Lana Blatnik (9. a), Nuša Golob (9. a), Sara Koren (9. a), Neja Maver (9. a), Lara Sever (9. a), Zarja Mulh Novak (9. b), Katarina Žefran (9. b)**

PRVOŠOLČKOVI ZAPISI

Mentorici:
Vesna Simonič in
Danijela Kocmur

IZ POČITNIŠKIH DNEVNIKOV

ZJUTRAJ SEM Z MAMI ZALILA PARADIŽNIK. NA VRTU SVA POSEJALI FIŽOL. POTEM SMO SPAKIRALI KOVČKE. PO KOSILU SMO ŠLI NA DOLGO VOŽNJO. ZVEČER SMO PRISPELI DO HIŠKE V ITALIJI.

JASMINA KASTELIC, 1. A

PRIŠLI SMO NA NIZOZEMSKO. TAM SEM VIDEL MLINE NA VETER. MLINI SO POKRITI S SLAMO. LJUDJE GOVORIJO NIZOZEMSKI JEZIK. VIDEL SEM VELIKO KOLESARJEV.

NIKOLAJ NOVAK, 1. A

S SESTRICO SVA SE PRED MAŠO LEPO UREDILI. PO MAŠI SMO ŠLI NA ZAPLAZ. JEDLI SMO TORTO IN PIŠKOTE, KER JE IMEL DEDEK ROJSTNI DAN. NATO SMO SE VELIKO IGRALI ZUNAJ Z BALINČKI. ŠLI SMO K MALKI GLEDAT VELIKE ZELENE ŽABE, VIDELI SMO TUDI PAGLAVCE. REŠILI SMO KOKOŠKO, KI SE JE ZAGOZDILA.

LILIJA PEKOLJ, 1. A

IMELI SMO TUDI IZLET. ŠLI SMO NA JELENOV GREBEN. TAM SEM HRANIL JELENE S KORUZO. OBISKALI SMO TUDI ČOKOLADNICO. BILI SMO KOLESARJI. PREVOZILI SMO DVAJSET KILOMETROV.

MARCEL STRMEC, 1. A

ZAJTRK SMO VSAK DAN JEDLI NA TERASI HIŠICE. NA PLAŽI SVA SE Z LANO IGRALA V PESKU. TAM SVA TUDI JEDLA SLADOLED. SPOZNAL SEM NOVI PRIJATELJICI, PIJO IN JULIJO. ZVEČER SMO ODŠLI NA KONCERT SKUPINE DALMATINO.

TEO ŠINKOVEC, 1. A

V TOREK PA JE BIL POSEBEN DAN, SAJ SO PRIPRAVLJALI KRES. KOMAJ SEM ČAKALA, SAJ SEM VIDELA, DA BOMO LAHKO PEKLI PENICE. ZVEČER SMO SE SKUPAJ ODPRAVILI NA PLAŽO, KJER SO PRIŽGALI KRES. BILO JE ZELO LEPO, SAJ SMO SE LAHKO LOVILI, PEKLI PENICE IN PLESALI.

REBEKA ŽEFRAJ, 1. A

V NEDELJO SEM ŠLA NA DAŠIN ROJSTNI DAN. TAM JE BIL NAPIHLJIV GRAD IN TUDI TRAMPOLIN. V PONEDELJEK SMO BILI V DEŽELI ČAROVNIC, NA BAZENU IN TUDI NA JELENOVEM GREBENU.

VIKTORIJA ŽULIČ, 1. A

DANES SEM BILA NA GASILSKIH VAJAH. NATO SMO SE ODPELJALI V KRŠKO. OSTALA BOM NA POČITNICAH PRI DEDKU IN BABICI. PEČEMO PALAČINKE. HITRO MORAM V POSTELJO, KER GREM JUTRI V SAMOBOR.

MILA RASINEC BARBAROŠA, 1. B

ZJUTRAJ SEM ŠEL Z MAMI K BABI. TAM SEM VIDEL ŽREBIČKO. STRIC STANKO ME JE PELJAL S ŠTIRIKOLESNIKOM. DOMA SMO KOSILI TRAVO OKOLI HIŠE. POPOLDNE SEM BIL PRI SOSEDI TANJI. TAM SEM OBIRAL BOROVNICE.

MATIJA TURK, 1. B

DANES SVA DOLGO SPALI. PO ZAJTRKU SVA SE UČILI. POTEM SVA GLEDALI RISANKE. POPOLDNE STA PRIŠLA NA POČITNICE K BABICI ŠE MARCEL IN SOFIJA. DO VEČERA SMO SE IGRALI SKRIVALNICE.

NIKA SEVNIK, 1. B

ZJUTRAJ SEM PO ZAJTRKU ODŠEL V HLEV. PREVERIL SEM DVA BIKCA, KI STA SE SKOTILA EN DAN PREJ. Z OČIJEM SVA ZAMENJALA OLJE V MOTORJU TRAKTORJA. NATO SMO Z DRUŽINO ODŠLI NA SPREHOD. VIDEL SEM LISJAKA IN RAZLIČNE ROŽICE.

TIBOR UMBERGAR, 1. B

V PETEK STA PRIŠLA DEDI IN BABI. LOVILI SMO RIBE. DEDI JE UJEL DVE RIBI. Z MAMI SVA ŠLI V TRGOVINO PO SLADOLED. LUKA, FILIP IN JAZ SMO LIZALI SLADOLED. FILIP JE MESIL TESTO ZA RIBE. BILO JE OGABNO, DA BI NAJRAJE BRUHALA.

ALJA CESAR, 1. B

DANES SEM DEDKU POMAGALA SESTAVITI GUGALNICO. MAMI SEM POMAGALA PRIPRAVITI KOSILO, SAJ IMAM ZELO RADA ČUFTE. PO KOSILU SEM BILA ZUNAJ. VADILA SEM HARMONIKO. ZVEČER SMO ODŠLI NA PICO.

ZOJA PAJEK, 1. B

ŠLI SMO NA IZLET V CAMPUM FLORUM. HRANIL SEM KOZICE IN PONIJA. VIDEL SEM V GOZDU MOČERADA. POTEM SEM JEDEL KOSILO. OSTALI DEL DNEVA SEM SE IGRAL S SOSEDAMI NA ULICI.

MATEJ STRUŠNIK, 1. B

DANES SEM POMAGALA LEPITI NALEPKE NA PLAKAT ZA VESELICO. NATO SMO ŠLI NA NJIVO. NAJPREJ SMO POPULILI PLEVEL, NATO SMO POSADILI ČESEN IN ČEBULO. ZVEČER SEM ŠLA K ŠMARNICAM.

KLARA PEVEC, 1. B

BILA SEM NA RANČU ALADIN. VIDELA SEM VELIKO ŽIVALI IN IGRAL. DOBILA SEM NOVO PRIJATELJICO KOZICO. RADA JE LIZALA MOJO ROKO, HODILA JE ZA MANO IN CELO HOTELA ITI IZ OGRADE. NAJBOLJ SO MI BILI VŠEČ EMUJI, RDEČI ZAJČKI IN SVIZCI.

ZARA GLAVIČ, 1. B

LETEČA ŠOLA

VSAK DAN HODIM V ŠOLO. PRVI DAN JE ŠOLA ODŠLA NA IZLET V NARAVO. KO JE PRIŠLA NA TRAVNIK, JE ZASPALA. OTROCI SO BILI ZASKRBLJENI. NASLEDNJI DAN JE PRIŠLA S POČITNIC. OTROCI SO BILI VESELI.

ŽANA VERBIČ, 1. B

ČE BI NAŠA ŠOLA LAHKO LETELA, BI POMAGALA DRUGIM. ČE V VELIKEM GABRU NE BI BILO ROŽ, BI POLETELA NA JASO. TAM BI UČENCI NABRALI ROŽE. NATO BI JIH POLNO PRI NESLI DOMOV. VAŠČANI VELIKEGA GABRA BI BILI VESELI, KER BI POSTALA VAS LEPA IN ZANIMIVA.

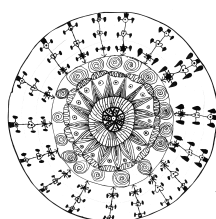
NIJA OKRŠLAR BARIČ, 1. A

ZJUTRAJ SEM SE ODPRAVIL V ŠOLO. KO SEM PRIŠEL V ŠOLO, SEM V GARDEROBI ZAČUTIL, DA SE TLA DVIGUJEJO. STEKEL SEM V RAZRED. S SOŠOLCI SMO POGLEDALI SKOZI OKNO IN VIDELI, DA ŠOLA LETI. OKROG NAS SO BILI OBLAKI IN PTICE, POTEM PA SMO PRISTALI NA OBALI OB MORJU. IGRALI SMO SE IN PLAVALI V MORJU. POPOLDAN SMO SKUPAJ Z NAŠO ŠOLO ODLETALI NAZAJ V VELIKI GABER.

JULIJAN KRAJNIK, 1. A

SKUPAJ SO ODPOTOVALI V GOSTILNO POD ZEMLJO. KOT PO TOBOGANU SO SE SPUSTILI. TO, TO, TO, JE BILO OTROKOMA TAKO VŠEČ, KO SO SE SPUSTILI. EMA JE VPRAŠALA: NI NEKAM ČUDNO? ZAKAJ? JE VPRAŠAL NANDE. NE VIDIŠ, DA SO VSI LJUDJE OKAMENELI! NO JA, DOTAKNITI SE JIH JE TREBA. EMA SE JE VSEH DOTAKNILA. POTEM SO VSI POJEDLI VEČERJO. MOGOČE ŠE DANES ŽIVIJO, ČE ŠE NISO UMRILI.

NEŽA VODE, 1. A

SONČNIČNE STRANI

ODDELEK POLŽKI

ODDELEK PALČIČI

ODDELEK VELIKANI

ODDELEK ZMAJČKI

DA BI OTROCI NARAVO VZLJUBILI, JE SEVEDA NUJNO, DA VANJO REDNO ZAHAJAJO.

Doroteja Anžlovar, vzgojiteljica

Namen tega članka zagotovo ni le pusto nizati hvalospeve vsem vam že zelo dobro poznanih pozitivnih vplivov gozdne pedagogike, temveč podati pristne informacije iz realnih izkušenj in utrinek naše poti do tam, kjer smo zdaj. Uzaveščenje, da lahko kurikularni proces zavije svojo pot iz trdno tlakovanega tradicionalnega »šolskega« podajanja snovi na razbrazdano, zavito in marsikdaj blatno gozdno stranpot, je že polovica dela. In kaj je torej tako zelo posebnega pri vedno bolj opevani gozdni pedagogiki, kar vam lahko sama podam iz prve roke?

Zamisel o pedagoškem procesu v gozdnem okolju smo s sodelavkami sprejele z odprtimi rokami ter otroke in sebe učile, da je vrnitev k naravi najboljša protiutež okolju, prežetega z digitalizacijo.

Pomemben del gozdne pedagogike je priučiti otroke gozdnega bontona, v njih vzbuditi spoštovanje do živih bitij, ki ga oblikujejo in jim nenazadnje s konkretnimi primeri iz narave približati tudi gozdni ekosistem. Vse to je pospremljeno še z mnogo, mnogo drugega, kar se spontano rodi kot uganka v malih glavicah in se nato razvije v prijetno dopoldansko dejavnost. Prihod v gozd večkrat naznamo s pesmico ali pozdravom, ki otrokom pričara občutek, da so v gozdu seveda toplo dobrodošli, a da jim je hkrati zaupana odgovornost, da lepo skrbijo za ta podarjeni zaklad. Ta prostor postane namreč naša nova igralnica/učilnica, saj nam kot neskončen vir barv, vonjev, zvokov, slik in še marsičesa drugega omogoča izvajati učinkovito doživljajsko pedagogiko in okoljsko vzgojo.

Da bi otroci naravo vzljubili, je seveda nujno, da vanjo redno zahajajo. V našem vrtcu je navada, da v gozd odidemo vsaj dvakrat ali trikrat tedensko. Praksa je pokazala, da so iste dejavnosti, izvedene v gozdu in ne v igralnici, velikokrat bolj uspešne pri doseganju zadanih ciljev, saj se otroci raje odločijo za aktivno sodelovanje, so bolj umirjeni, se lažje vključujejo v proces in dlje časa držijo pozornost. Zanimivo, kajne? Igralnica brez vrat in oken je tista, ki jih drži na kupu in ne obratno. Gozd namreč otrokovo vlogo, ki je v razredu pogosto pasivna, sedeča, spremeni v aktivno, otroku pisano na kožo, občutek nadzora lastnih dejanj in občutenj je močnejši in bolj pristen, sam pristop otrok k aktivnosti pa prežet z zanimanjem, navdušenjem in zavzetostjo. In to ni edini pozitiven učinek gozda; vsem nam je dobro poznano dejstvo o pozitivnem vplivu naravne svetlobe in svežega zraka na fizično in psihično zdravje ter seveda izboljšano komunikacijo in medsebojno sodelovanje otrok.

Seveda tudi v gozdu, tako kot v igralnici, potekajo vodene dejavnosti, ki jih predhodno načrtujemo strokovne delavke vrtca. Paziti moramo le, da dejavnosti ne trajajo predolgo in da je uporabljen material vsaj v večini naravnega izvora (najbolje je, kadar ga otroci naberejo kar tam, kjer se dejavnost izvaja), saj se drugače razvedeni sam smisel gozdne pedagogike. Ta je namreč v nekem pogledu nasproten klasičnemu kurikularno vodenemu pedagoškemu delu, kjer so dejavnosti strogo usmerjene in ovrednotene z doseganjem ciljev. Ko vstopimo v gozd, pritisk takega pristopa enostavno izpuhti, otroke prevzame čarobnost veličastnih dreves, potencial naključno blizu ležeče palice se razširi in

navodil za igro sploh ni treba podajati. Če vas ob tem zaskrbi za prikrajšanje kognitivnih sposobnosti naših malčkov, naj vas potolažim; uspehi predšolskih in šolskih otrok so v severnih državah Evrope, ki so na splošno gozdni pedagogiki brezdvomno bolj naklonjeni, boljši kot pri nas. Vse to v kombinaciji s prekrasnim, neokrnjenem in neizumetničenim okoljem ter naravnim materialom, ki kar vabi k ustvarjanju, je

pravzaprav dobitna kombinacija k dvigu otrokovega znanja. Taktilni materiali, ki so otrokom na voljo v naravi, kot so pesek, voda, blato, so kot hrana za možgančke, ki največ povezav vzpostavijo ravno s senzornimi izkušnjami. Potiskanje, puljenje, potegovanje, dvigovanje težjih predmetov nudijo otroku izkušnje z razumevanjem teže, pritiska in vzdržljivosti dobesedno iz prve roke. Ne da bi se zavedali, je v njihovem plastičnem umu narejena konkretna podlaga za nekaj, kar bo čez par let abstrakten fiziološki zakon.

Dotakniti se želim tudi koristi za gibalni razvoj. To, da imajo otroci, ki preživijo veliko časa v gozdu, bolj razvite motorične spretnosti, je vsem

znano. Toda ali ste vedeli, da obstaja povezava med gibanjem in opismenjevanjem? Ko otrokom omogočimo plezanje, visenje, guganje, bingljanje z vej, se krepijo mišice zgornjega dela telesa, ramenski obroč, roke in komolci. Gibčnost in prožnost teh mišic ter sklepov sta ključni za razvoj finomotoričnih sposobnosti. V nasprotnem primeru bo otrokovo pisanje okorno in naporno. Rame so namreč tiste, ki pri gibanju nosijo težo rok in jo postavijo na pravo mesto, podlakti držijo oporo zapestju, da se ta lahko giba v vse smeri, zapestje rotira po papirju levo, desno, gor in dol, prsti pa so tisti, ki držijo pisalo in s pravo količino pritiska puščajo sledi. Dajati poudarek le na razvoj prstnih mišic s finomotoričnimi vajami za mizo je več kot očitno precenjeno. Tudi tukaj je treba graditi od temelja, temelji pa so večji sklepi in daljše mišice, ki pri sedenju za mizo stagnirajo.

Vredno je omeniti tudi, da znanstveniki v državah, kjer otroci preživijo velik del otroštva v gozdu, opažajo upad otrok z motnjo pozornosti in koncentracije (ADHD) ter otrok z učnimi težavami. Njihov ravnotežnostni sistem, ki je odgovoren za te motnje, je zaradi elementarnih gibalnih vzorcev (hoja, tek, plazenje, plezanje, skoki itd.) v naravi bolj razvit. Tudi sama opažam, da ravno tisti otroci v skupini, za katere vemo, da se spopadajo z notranjimi frustracijami, v gozdu posegajo po gibanju, ki zanje predstavlja izpuh vseh potlačenih čustev, kot je na primer kopanje lukenj s palico po zemlji ali udarjanje s palico ob drevo. Priznati moram, da deluje: otrok se pomiri, postane bolj dobrovoljen, bolj prilagodljiv.

Zanimivo je opažanje, na kakšen odziv pri starših sprva naleti prehod v gozdno pedagogiko, kar lahko potrdijo tudi mnoge kolegice iz drugih podobno usmerjenih vrtcev. Kakor je pač zasidrano v človekovi naravi, je njihova prva reakcija strah. Strah pred padci, praskami in udarninami, strah pred naravnimi zajedavci, strah pred uničeno obutvijo in oblačili, strah, da otroke zebe in da se v gozdu ne počutijo varne itd. Kar nekaj časa mora preteči, da se njihovi strahovi razblinijo, toda slej ko prej pričnejo vsi opažati pozitivne učinke. Z vsakim letom nam raje gredo naproti z nakupom primerne obutve in bolj prijaznimi pogledi, ko otroček iz omarice privleče polno vrečko umazanih oblačil. Vsi zgoraj naštetih pozitivni učinki zagotovo odtehtajo ta zanemarljiv dodaten strošek. Večina staršev se tega dobro zaveda ter gozdno pedagogiko toplo pozdravlja. Tudi če nekateri sprva dvomijo v koristi takšnega pristopa, je kompetentnost vzgojiteljic pri podajanju logičnih rešitev za njihove ovire ter utemeljenih dejstev tista, ki dvome ovrže.

Ustvarjalnost in domišljija v gozdu pravzaprav nimata meja: kuhajo se juhice, gradijo se bunkerji, žagajo se drva in vozijo kočije, v tem šolskem letu pa tudi izvajajo nadvse zanimivi eksperimenti. V nadaljevanju vam želim nekatere od njih podrobneje predstaviti.

SONČNIČNE STRANI

POSODOBITVE IN NOVOSTI V VRTCU

Da v gozdu poteka najbolj konstruktivna igra, se zavedamo prav vsi strokovni delavci našega vrtca in šole. Le pogled sodelavk Tanje Gabrijel in Tanje Novak je bil potreben in že sta z Jožetom Selanom in Alešem Rozmanom ter hčerko Piko do mraka ustvarjali in posodabljali gozdno igralnico, v kateri se vsi otroci zelo radi igrajo in ustvarjajo.

Posebna zahvala Jožetu Selanu ter družini Pajek in

Nose za podarjeni material. Strokovne delavke vrtca in otroci pa obljublamo, da bomo še z večjim veseljem obiskovali naš gozd ter tako spodbujali boljšo pozornost,

koncentracijo in motivacijo. Krepili bomo pozitiven odnos do narave in živali, saj nam vse to ponuja čudovita narava v vseh letnih časih.

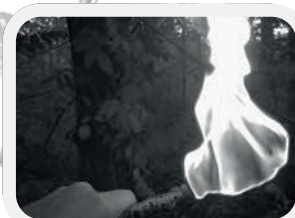
Za varnejši dostop do igrišča nam je očka Filipa iz oddelka Palčiči, g. Rok Glavič izdelal varnostno ograjo. Najlepša hvala očku za donacijo.

GORLJIVOST SMOLE

PRIPOMOČKI: smrekova smola, kosi blaga, žica, lesena palica, vžigalice

IZVEDBA

Poiščemo in v manjšo posodo nabereмо nekaj smole. Pripravimo blago, iz njega izrežemo ožji trak, ki ga privežemo na palico in ga nato za vsak ovoj okoli palice znova in znova namažemo s smolo. Če je smola strjena, koščke nalagamo med ovoje blaga, dokler ne nastane bakla. Nato vse skupaj pričvrstimo z žičko, da je bolj stabilno.

OPOZORILO! Kurjenje bakle je lahko zelo nevarno, zato je potrebna posebna previdnost. Baklo imamo vedno na očeh in z njo nikoli brezglavo ne mahamo, saj lahko goreča smola oz. kosi blaga padejo na gozdna tla in zanetijo

požar ali pa goreča smola poškoduje koga od naših prijateljev. Ob veliki suši ali v bližini suhe trave bakle nikoli ne prižigamo.

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

- Katere vrste dreves poznate glede na liste?
- Za kaj vse lahko uporabimo smreke?
- Zakaj smreke proizvajajo smolo in zakaj vse jo uporabljamo?
- Kako pa se ljudem zacelijo rane?
- Zakaj so ljudje sploh potrebovali bakle? Ali jih danes še izdelujejo z enakim namenom?

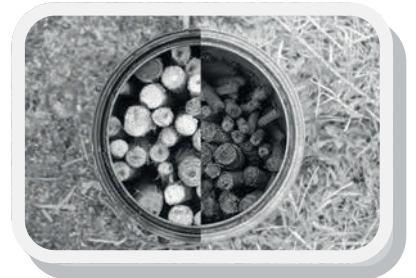

IZDELAJMO RISALNO OGLJE

PRIPOMOČKI: pločevinasta posoda, trtne škarje, palčke listavca (vrba) in palčke iglavca (smreka), lupilec za krompir, kladivo, žebli, ognjišče (dračje, vžigalice, les)

VPRAŠANJA OTROKOM

Ali lahko izdelamo svoje risalno oglje? Ali je vseeno, katero vrsto lesa uporabimo za izdelavo risalnega oglja?

IZVEDBA

Naberemo palice listavca (vrbe) in iglavca (smreke), ki naj bodo debeline mezinca. Narežemo jih na primerno dolžino in olupimo lubje z lupilcem za krompir. Položimo jih pokonci v pločevinasto posodo. Pokrov posode tesno zapremo, vanj s kladivom in žebli naredimo tri luknje. Luknje naredimo zato, da bo med segrevanjem iz posode izhajal dim. Posodo položimo v ogenj. Poizkus izvedemo v gozdu na kurišču, ki je zavarovano protipožarno.

Palice med eksperimentom v posodi zогlenijo, vendar zaradi pomanjkanja kisika ne zgorijo. Posodo po eni uri odstranimo z ognja. Pokrova ne odpiramo, saj bi palice ob prisotnosti kisika zagorele. Tri luknje zamašimo z žebli in pustimo, da se posoda popolnoma ohladi.

Čas kurjenja lahko podaljšamo/skrajšamo glede na debelino palic ali moč ognja.

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

- Se risalno oglje listavca in iglavca v čem razlikuje?
- Ali je oglje enako trdo kot palčke?
- Kaj bi se zgodilo z lubjem, če bi ga pustili na palici?
- Za kaj še lahko uporabljamo oglje?
- Ali bi eksperiment lahko izvedli, če bi bilo zelo vetrovno?

SONČNIČNE STRANI

KAJ POTREBUJEMO ZA OGENJ?

PRIPOMOČKI: netivo, dračje, kurivo, kresilni kamen, vžigalice, vžigalnik, protipožarno zavarovano kurišče (3-5 m nad ognjem nobene veje, 3 m očiščen prostor okoli ognja (brez vnetljivih materialov), 0,5 m okoli ognja samo zemlja, priporočen ograjen prostor iz nevnetljivih materialov)

RAZLAGA OTROKOM

Za ogenj moramo zagotoviti kurivo v treh različnih oblikah: **NETIVO**, ki ujame iskro, **DRAČJE**, da podkurimo z njim, ter **KURIVO**, s katerim vzdržujemo ogenj.

NETIVO: brezovo lubje, trhli deli dreves, koščki drevesne smole, suhi listi, drevesna goba, odpadle iglice

DRAČJE: drobne posušene smrekove vejice

KURIVO: suhe manjše in večje veje, suha trava, posušeni živalski iztrebki

IZVEDBA

V gozdu poiščemo čim več naravnega materiala, ki lahko zagori. Pri nabiranju kuriva lahko otrokom podamo naslednja navodila: »Prinesite suhe veje, ki so debele kot vaš mezinec (palec, dva prsta skupaj ...) in dolge kot dlan (od dlani do komolca, roka ...).« O načinu kurjenja zbiramo ideje otrok, po potrebi jih tudi usmerimo. Vse podane predloge otrok tudi preizkusimo.

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

- Na kaj moramo biti pozorni pri izbiri lesa, ki ga nabiramo v naravi, da hitreje zagori (vlažnost, debelina, vrsta lesa)?
- Za katere namene uporabljamo ogenj?
- Kaj storimo v primeru požara?
- S čim lahko pogasimo manjši požar v naravi?
- Kako oskrbimo opekline?
- Ali bi ogenj gorel v tesno zaprti posodi?
- Kako nastane iskra?

PLOVNOST

PRIPOMOČKI: posoda, plastenke z vodo, dva večja kosa blaga (majici), naravni material

IZVEDBA

Otroci na sprehodu po gozdu naberejo poljubne naravne materiale (storže, palice, liste, polžje hišice ...). Ko je materiala dovolj, se zberemo skupaj ter v posodo natočimo vodo iz plastenk. K posodi pristopa vsak otrok posebej, pove, kaj je našel, predpostavlja, kaj se bo s tem predmetom

zgodilo, ko ga bo položil v vodo, in nato tudi preizkusi, kaj se s predmetom zares zgodi. Glede na rezultat predmet nato odloži na kos blaga, kjer se ločeno zbirajo plovni ali neplovni predmeti.

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

- Od česa je odvisno, ali bo nek predmet plaval ali potonil?
- Ali ljudje plavamo ali potonemo? Zakaj?
- Je lažje plavati v bazenu ali v morju? Zakaj?
- Kakšen je okus vode?

PLOVNOST CITRUSOV (dodaten eksperiment plovnosti, ki zavrže tezo, da potone težji predmet)

PRIPOMOČKI: posoda, plastenke z vodo, dva citrusa, tehtnica

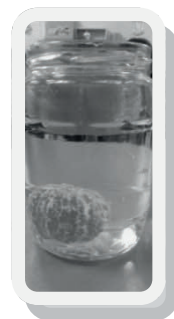
IZVEDBA

Enega izmed citrusov olupimo, drugemu pustimo olupek. S tehtnico preverimo, kateri izmed sadežev je težji (sadež z olupkom). Otroci predvidevajo, da bo v vodi potonil težji sadež, torej sadež z olupkom. Naredimo eksperiment. V vodi potone sadež brez olupka, sadež z olupkom plava na vodi.

RAZLAGA OTROKOM

Olupki citrusov so polni majhnih zračnih žepkov, ki pomagajo, da sadež plava na vodi.

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

- Na kakšen način si ljudje lahko pomagamo v vodi, če ne znamo plavati?
- Ali lahko zmešamo zrak in vodo?
- Kaj je masa? Ali misliš, da sta lahko dve veji, ki sta iste dolžine in premera, različno težki?

KATERO TEKOČINO POTREBUJE RASTLINA ZA RAST IN RAZVOJ?

PRIPOMOČKI: steklene posode/vaze, smrekove veje, voda, alkoholni kis

IZVEDBA

V steklene posode/vaze vstavimo po eno smrekovo vejo. Prvo posodo pustimo brez tekočine, v drugo nalijemo vodo, v tretjo pa alkoholni kis. Pustimo 14 dni in opazujemo, kaj se z rastlino dogaja. V kateri posodi rastlina najbolj uspeva?

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

- Ali lahko katere rastline preživijo brez tekočine?
- Kateri so znaki pri rastlini, ki kažejo na to, da potrebuje tekočino?
- Kaj se zgodi z rastlinami, če dolgo časa ni dežja/tekočine?
- Kaj, poleg tekočine, rastlina še potrebuje za rast in razvoj?
- Kaj potrebujemo ljudje za rast in razvoj?

SONČNIČNE STRANI

STORŽI V VODI

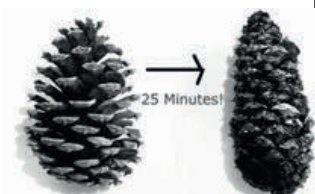
PRIPOMOČKI: odprt storž, posoda, vrela voda

IZVEDBA

V posodo postavimo in pritrdimo storž, ki ima odprte luske. Prelijemo ga z vrelo vodo in opazujemo približno 25 minut. Luske storža se bodo pričele krčiti in zapirati. Otrokom razložimo, da se storži krčijo ob vlažnem vremenu in razpirajo ob suhem vremenu, da izvržejo semena.

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

- Kakšno je bilo vreme, ko smo nabirali storže? V kakšni obliki so bili?
- Kaj bi se zgodilo s storžem, če ga damo po eksperimentu v ledeno vodo?
- Kaj se bo zgodilo s storžem, ko se bo posušil?

TRDNOST GOZDNEGA MATERIALA

PRIPOMOČKI: kamen, storž, list, lubje

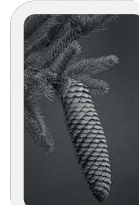
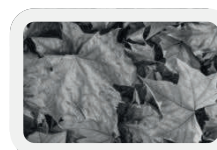
IZVEDBA

Če nas zanima trdnost, ugotavljamo, koliko je nek material odporen na drgnjenje, praskanje. Gozdni material drgnemo enega ob drugega ter s tem ugotovimo, kateri med materiali je najbolj trden (ima najmanjše deformacije) in kateri od njih najmanj (ima največje deformacije).

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

- Kaj se zgodi, če drgnemo med seboj dva enaka materiala?
- Kateri je najtrši material na svetu?

TEHNIKE ZAJEMANJA VODE V NARAVI

Kje v naravi najdemo vodo, jo zajamemo in prečistimo, če je to potrebno?

PRIPOMOČKI: mah, fin pesek, kamenčki, oglje, plastenke, plastična vrečka, lopata, polivinil ali folija

RAZLAGA OTROKOM

Ljudje lahko brez hrane zdržimo nekaj dni, brez vode pa nekaj več kot 24 ur. Voda je vir življenja. Voda se nahaja v vseh vrstah okolja. Če smo na območju, kjer je led in sneg, lahko raztopimo led. Če se znajdemo v puščavi ali na sušnem območju, je dober vir vode kaktus, ki pod trdim olupkom skriva sok. Najbolj očitni vir vode pa so reke, potoki in jezera. Dober znak, da je blizu voda, so lahko tudi

stopinje živali, mrčes in veliko zelenja (trsje, vrbe ..). Pri vsem tem pa moramo biti pazljivi, da ta voda ni onesnažena. Takšno je treba prej očistiti/prefiltrirati.

IZVEDBA

Če se znajdemo v okolju, kjer ni vira pitne vode oz. reke, potoka, jezera, lahko uporabimo različne tehnike.

- **ZAJEMANJE VODE**

Potrebovali bomo lopato ali orodje za kopanje, zelenje (mah, praprot, veje z zelenimi listi ...), plastenko (odrezano na pol), folijo oz. polivinil.

Najprej poiščemo mesto, kjer ne bo veliko sonca čez dan. V tla izkoplremo luknjo, v katero bomo na sredino dali spodnji del plastenke. Tja se bo izcejala voda. Okoli plastenke položimo zelenje, ki ga najdemo. Nad plastenko nanesimo folijo, ki jo zatesnimo s kamni ali zemljo, da ta ostane pri miru. Na sredino folije postavimo kamen tako, da tvori narobe obrnjen stožec. Vse skupaj pustimo čez noč. Vlažnost zemlje bo reagirala z vlažnostjo zraka in začela se bo kondenzacija vode. Ta se bo zbirala na foliji. Za pitje je najboljše obdobje zgodaj zjutraj, saj je vlažnost v zraku največja. Previdno odpremo folijo in vzamemo plastenko, kjer se je zbrala voda.

- **TRANSPIRACIJA**

Potrebovali bomo plastično vrečko.

Zjutraj vzamemo vrečko in jo privežemo okoli listov zelene veje drevesa, grma ali rastline. V vrečko položimo majhen kamen, da jo obtežimo in tako naredimo zbirališče za vodo. Rastlina bo čez dan ustvarjala vlago, ki se bo zbrala v vrečki. Na koncu odvežemo vrečko, odstranimo kamen in naredimo majhno luknjico v dnu, da lahko pijemo.

- **ZBIRANJE VODE Z ROSO**

Potrebovali bomo katero koli tkanino, najbolje majico.

Zjutraj, ko je največja vlaga, se na tleh in rastlinah zbira rosa. Takrat vzamemo neko tkanino in jo zavežemo okoli kolen, da ta visi ob strani. Poiščemo območje, ki je bolj travnato oz. bogato z rastlinjem in se sprehodimo čez njega. Med tem se bo v tkanini zbirala rosa iz rastlin. Ko je tkanina mokra in težka, je čas za ožemanje vode iz nje. To lahko ožamemo v plastenko ali pa jo popijemo kar takoj.

PREDLOGI ZA NADALJNJE RAZISKOVANJE**IZVEDBA**

Velikokrat se zgodi, da v naravi najdemo tudi vir vode, ki je umazan, onesnažen, kot je npr. luža. V takšnem primeru je potrebna filtracija vode.

FILTRACIJA VODE

Potrebovali bomo plastenko, mah ali vato, fin pesek, oglje, kamenje.

Plastenki odrežemo dno in naredimo luknjico v zamašek. Obrnemo jo z zamaškom navzdol in jo začnemo polniti. Previdno jo namestimo na neko stabilno mesto. Najprej vanjo damo mah ali vato, sledi oglje in nato fin pesek (2 cm debeline), ki se izmenjavata do vrha plastenke. Na koncu damo po vrhu še manjše kamne. Vodo, ki je umazana, zlijemo v filter, da ta pronica skozi. Pristavimo dno, ki smo ga odrezali, da se bo vanj stekala prečiščena voda.

REPRODUKTIVNA VPRAŠANJA ZA NADALJNJE DELO

Kako še lahko onesnaženo vodo naredimo primerno za pitje?

Nekoga moraš imeti rad

Nekoga moraš imeti rad,
da si v sebi vedno mlad,
da s kom lahko poklepetaš
in se malo poigraš.

Nekoga moraš imeti rad,
pa ni važno kaj,
lahko je zmaj
ali pa nek kraj.

Da s tabo bo,
ko ti bo najbolj hudo
in težko.

Nekoga imaš rad.
To je tvoja družina.
Mami, oči, sestra in brat.

Zazri se v nebo,
da ti hudo ne bo,
poglej okrog sebe
in lažje ti bo.

Zala Cafuta, 5. a,
mentorica: Lidija Ožek

Nekoga moraš imeti rad

Nekoga moraš imeti rad.
Brez tega se ne da živeti.
Nekoga moraš imeti rad,
da ga imaš za prijatelja.

Prijatelj je tisti, ki ti pove,
da mu lahko zaupaš vse.
Prijatelj je tisti,
ki ti vedno stoji ob strani.

Mogoče so to starši,
ker so zelo ljubeči.
Mogoče so to hišni ljubljenci,
ker te imajo zelo radi.

Povej mi, koga imaš rad,
pa ti povem še jaz.

Kim Knez, 4. a,
mentorica: Maja Papež

Radosti

Mi smo se smučali,
sosedje pa gručali.
Sosedje so prinesli pico,
drugi pa potico.

A ko bo prišla jesen,
bodo živali ujele plen.
Če pa bo prišlo poletje,
se gremo kopat v cvetje.

Ko pa pride pomlad,
gredo vsi spat.
Ko pa se zbudijo,
flomastre izgubijo.

Vesna Kastelic, 3. b,
mentorica: Bernardka Resnik

Ne samo ti

O, ne samo ti, o, ne samo jaz!
Skupaj občutiva vsa čustva –
če si ti žalostna, sem tudi jaz žalostna,
če sem jaz vesela, si tudi ti vesela!

O, ne samo ti, o, ne samo jaz!
Imava moč narave,
skupaj podava se v svet
in sva veseli za naš planet!

O, ne samo ti, o, ne samo jaz!
Živiva tudi, ko je mraz.
Skupaj živiva in se smejiva!
O, ne samo ti, o, ne samo jaz!

Živa Žunkovič, 3. b,
mentorica: Bernardka Resnik

Pada, pada sneg

Padaj, padaj, beli sneg.
Pokrij, pokrij vse naokrog,
da otroci bodo šli v log.

Pada, pada beli sneg,
otroci mali in veliki,
se zabavajo ob Piki.

Pada, pada beli sneg,
vsi se vržejo v breg.

Pada, pada beli sneg,
od mene do tebe si prepevava
la, la, la.

Pada, pada beli sneg.
Pada res lepo na drevo.

Žana Gorenčič in Špela Perko, 3. a,
mentorica: Suzana Jefim

Nekoga moraš imeti rad

Tudi ko si mlad,
nekoga moraš imeti rad.
Naj je to iz peska grad
ali hišica brez vrat.

Morda to je muca,
ki zvečer k tebi prihiti.
Ali pa štruca,
ki iz pečice lepo diši.

Ni važno, koga imaš rad.
Ni važno, kaj imaš rad.
Lahko to je miš, grm ali grad.
Lahko le par ponošenih copat.

Nekoga moraš imeti rad,
takrat v srcu si bogat,
zvečer lahko ti bo zaspal',
če imaš nekoga rad.

David Škrilac, 5. a,
mentorica: Lidija Ožek

ISKALCI RIM NA POLJU POEZIJE

Petrova zima

Zunaj brije mrzel veter,
mimo pride velik Peter.
Iz snega kepo naredi
in jo po hribu dol spusti.
Spodaj čaka majhna Pika
in jo do hiše popiha.

Žana Žibert, 3. b,
mentorica: Bernardka Resnik

Mamin objem

Moja mama rada kuha,
z bratcem se uči,
ko zavre ji juha,
hitro odhiti.

Rada hodi v službo,
znanje obnovi,
včasih je slabe volje,
a se hitro razvedri.

Sonce vstane, svet prebudi,
mamin objem v meni živi
in ko pride spet noč,
v mamin objem zavijem se vroč.

Eva Andrejčič, 5. a,
mentorica: Lidija Ožek

Učitelji

Učitelji želijo, da znamo priti do pameti,
ne, da bomo žameti!
Saj učitelji učijo,
saj prijazni so!

Nikoli nas ne zapustijo,
saj v našem srcu hodijo!
Učitelji najboljši so,
meni pravi zaklad postajajo!

Vedno nas učijo,
nikoli ne obupajo!
Osupljivo pa je tudi to,
koliko v mladih letih si v glavo vbili so!

Živa Žunkovič, 3. b,
mentorica: Bernardka Resnik

Zima

Ko pride zima,
se marsikaj rima.
Ko pa naredimo snežaka,
mu damo v roke dva medenjaka.
Ko se stopi,
smo vsi žalostni.

Brina Zajec, 3. b,
mentorica: Bernardka Resnik

Moja mami

Moja mami me objame,
mi vse skrbi vzame.

Moja mami je sonce,
ki gre na vse konce.

Včasih je srečna,
včasih pa tudi malo tečna.

Ko prvič me je v roke vzela,
me objela,
takrat v mojih očeh je zasijala,
moja najljubša oseba postala.

Mami, ti si zlato,
ki v mojem srcu
nikoli izginilo ne bo!

Tijana Umberger, 5. a,
mentorica: Lidija Ožek

Zimske radosti na snegu

Naš največji vaški breg
je pobelil beli, drobcen sneg.
V hipu smo se v kape in šale zavili
in skočili na snegec mili.
Snegec je vse, kar si otrok želi,
saj je del njegove zimske radosti.
Zimska radost je vsakega mladost.
Spomini nanj so zabavni in nepozabni.
Zato pridruži se nam še ti,
preden se sneg stopi in ga nikjer več ni.

Eva Kopač, 6. a

Snežena kočica

Sneg prekril je kočico našo,
streha je bela, vrata zarjavela.
Kamin smo ogreli,
si pohištvo segreli,
se za mizo usedli
in večerjo pojedli.

V hiši je toplo,
mamica, očka in dedek nam pesmico pojo.

Neža Kozlevčar in Ella Štepec Knez, 3. a,
mentorica: Suzana Jefim

KJE JE RASTOČA DEKLICAMentorica:
Suzana Jefim**Ella Štepec Knez, 3. a**

Včeraj je bil čisto navaden dan. Imeli smo pouk, ko nas je zmotil glasen hrup v avli šole. Hitro smo stekli iz učilnice in takrat ugotovili, da je izginila rastoča deklica. Opazili smo luže in to kar velike. Sledili smo jim. Na koncu je bilo vse v redu, ko smo izvedeli, da so bile samo luže s čistil-kinega mokrega vedra. Rastoča deklica ni bila ukradena, ampak jo je čistilka vzela in jo umila, ker je bila prašna. Tako se je vse dobro končalo. Juhej!

NEKOGA MORAŠ IMETI RADMentorica:
Maja Papež**Julija Cencel, 4. a**

Nekoč je živela lepa in velika družina. V njej so bili trije otroci. Nekega deževnega dne je mamica prinesla novorojenčka in tistega dne so se odpravili na prvi izlet z Luno. Takrat sta se Lara in Maj skregala in nista govorila tri mesece. Tega meseca pa je Luna začela hoditi in govoriti. Maju in Luni je rekla, da nekoga moraš imeti rad. Takrat sta začutila ljubezen v svojih srcih. Velika toplota ju je prevzela. Objela sta se in se drug drugemu opravičila. Naslednji mesec je starejša sestra Sofia prišla domov. Zaslišala je smejanje v skrivni sobi in odprla vrata. Ko je videla malega dojenčka, ji je bilo toplo pri srcu. Hitro je stekla do mamice in jo objela ter ji z neskončno voljo v srcu povedala, da je zelo srečna, da je dobila sestrico. Ves dan jo je obje-mala, jo zasipala s poljubčki in se z njo igrala. Ko je Luna praznovala 2. rojstni dan, ji je sestra Sofia pripravila presenečenje. Peljala jo je v Disneyland in tam je pisalo: Lonec – konec.

KAJ MI JE BILO LETOS VŠEČ IN KAJ NEMentorica:
Tanja Korošec

Meni je bilo všeč, ker ob petkih ni bilo domače naloge. Najbolje mi je bilo pri športu, ko smo igrali med dvema ognjema. Všeč mi je bilo, ko smo šli v vrtčevski gozd. Zelo rad sem hodil na nogomet. Ni mi bilo všeč, ko so bili nekateri sošolci glasni.

Tjaž Zupančič, 2. a

Všeč mi je bilo, da smo imeli tako prijazne učiteljice. Zelo veliko so nas naučile. Všeč mi je bilo, da sem sedela v klopi v srednji vrsti. Rada sem brala. Ni mi bilo všeč, ker so nekateri bili zelo moteči. Nisem rada delala domačih nalog. Motilo me je vpitje med odmori.

Maša Štepec, 2. a

V 2. razredu so mi bile všeč učiteljice. Všeč mi je bila učilnica v zgornjem nadstropju. Vesela sem, ker sem se naučila pisane črke. Rada sem imela prilagojene domače naloge. Ni mi bilo všeč, ker smo bili med poukom klepetulje in ker so morale učiteljice glasno govoriti.

Lina Sadar, 2. a

Obožujem učitelje. Všeč so mi sošolci. Rad imam šport. Rad igram matematične igre. Ne delam rad domače naloge in nisem preveč rad v podaljšanem bivanju. Ne maram kosila in ocenjevanja.

Patrik Anžlovar, 2. a

VESOLJSKA IGRA

Mentorica:
Maja Papež

Nejc Ambrož Sinjur, 4. a

V vesolju sta živela dva marsovca. Ime jima je bilo Jan in Nik. Nekega dne sta se igrala s kamni in bila sta prijatelja.

Naslednjega dne je prišel še en maršovec z imenom Gašper. Prišel je z vesoljsko ladjo. Začeli so se prepirati. Za njim je z velikansko vesoljsko ladjo prišel še vesoljec Tadej in naletel na prijatelje, ki so se prepirali. Ugotovil je, da se prepirajo, ker se pravzaprav ne poznajo. Lepo so se skupaj pogovorili in se začeli igrati. Gašper in Tadej sta Jana in Nika povabila, da se peljeta z ladjama v njun kraj. Zelo sta bila vesela in presenečena nad lepotami. Spoznavala sta družine, brate in sestre. Zelo veliko jih je bilo.

Začudena sta bila, kako se lepo pogovarjajo in se imajo radi.

Jan in Nik sta se odločila, da v tem kraju tudi ostaneta.

Še naprej so se veliko igrali in skupaj odraščali. Začutila sta, kako je lepo, ko imaš nekoga rad.

IZGINULA RASTOČA DEKLICA

Mentorica:
Suzana Jefim

Špela Perko, 3. a

Sedem dni po mojem devetem rojstnem dnevu je v šoli iz omare izginil kip rastoče deklice. Prišli so policisti, pregledali šolo, a o kipu deklice ni bilo ne sluha ne duha.

Ko sem v novicah slišala za kamen modrosti, sem ga šla takoj iskat. Prečkala sem globoke reke in enkrat skoraj umrla. Ko sem prišla do kamna modrosti, sem se ga dotaknila in kip rastoče deklice se je pojavil v mojih rokah. Kmalu sem ugotovila, da ni pravi. Uničila sem ga in iz njega je priletel listek. Na njem je bil prvi namig.

*Detektiv, poišči strupeno mačko in dobil boš namig,
kje je rastoča deklica.*

Temu sporočilu nisem verjela, a sem morala poiskati rastočo deklico. Nekaj slik o tej mački sem našla in dobila idejo, kako bi jo ujela. Postavila sem mačje priboljške točno pod past. Ko je prišla in začela jesti, sem past spustila in jo ujela. Dala mi je listek, na katerem je bil drugi namig.

Našla si drugi namig. Še en in prideš do nje. Pod gabrovo drevo postavi ukradeno knjižico.

Še vedno nisem verjela, a sem knjižico vseeno šla iskat. Izvedela sem, da jo ima učiteljica. Vprašala sem jo, če mi jo posodi za en dan. Dala mi jo je in storila sem, kar je pisalo. Dobila sem zadnji namig. To je bil trenutek resnice.

Rastočo deklico sem zelo dobro skril v učilnici 3. a.

Takoj sem šla v našo učilnico in iskala. Po nekaj minutah sem jo našla. Ravno takrat se je pričel pouk. Zapisali so me v rastočo knjigo.

**Črta je koristna.
Z njo podčrtujemo
stavčne člene.**

Erik Kocijančič, 8. b

**Trikotnik in kvadrat.
Črta je ravna ali vijugasta.
Krog in valj.**

Kaja Kastelic, 8. a

**Črta je palica,
palica je na drevesu.
Črta je drevo.**

Neža Gorše, 8. a

ČRTA ČEZ NEUSPEH

Mentor:

Primož Vasle

Jan Zajec, 7. a

Nekega dne me je pri slovenščini učitelj poklical pred tablo. Kljub temu da sem vedel, da bom vprašan, se nisem pripravljaj, saj se mi je to zdelo neumno in dolgočasno. Seveda sem raje zunaj s prijatelji igral nogomet, namesto da bi se učil. In seveda mi je učitelj po mučni tišini pred tablo dal negativno oceno.

Ko sem prišel domov in povedal staršem za oceno, sta bila zelo jezna in razočarana nad mano. Mene pa ni kaj dosti brigalo.

Ko sem zvečer legel v posteljo, pa sem začel razmišljati o tem, kar se mi je ta dan zgodilo. Pomislil sem, da če se ne bom učil, ne bom imel dobrih ocen. Če ne bom imel dobrih ocen, se ne bom mogel vpisati na dobro šolo. Če se ne bom mogel vpisati na dobro šolo, ne bom dobil dobre službe in moje življenje bo skrenilo v napačno smer.

Zato sem potegnil črto pod svojim dosedanjim življenjem in sklenil, da se začnem pridno učiti.

Ocene so kar naenkrat poskočile in se izboljšale, starši so bili veseli, jaz pa sem (kadar nisem imel v šoli preveč ocenjevanj) včasih vseeno odigral kakšno nogometno tekmo.

ČRTA ŽIVLJENJA

Mentor:

Primož Vasle

Nik Žibert, 7. a

Nekoč je živel deček, ki že od malih nog ni imel lepega življenja. Njegova življenjska črta je že od rojstva zelo vijugala. Doma so bili revni, zato je svojo priložnost iskal v kriminalu, začel je krasti in kmalu končal v kriminalni združbi. S svojimi novimi prijatelji je veliko kradel, a le malokrat mu je uspelo ukrasti kaj vrednega. Zato je bil kljub vsemu reven in brez denarja.

Tako so tekla leta in odrasel je v moža, vendar ni bil srečen, njegova črta življenja je vedno bolj vijugala sem ter tja.

Nekega dne, ko se je pripravljaj na nov roparski podvig, pa je doživel srčni zastoj. Preprosto, kap ga je zadela. K sreči so njegovi pajdaši, predno so izginili, poklicali reševalce. Ko so ga v rešilcu peljali v bolnišnico, je njegova črta življenja skoraj prestopila mejo med življenjem in smrtjo. Za las se je izvlekel.

Zdravniki so mu rekli, naj se ozre na svoje življenje in premisli, ali živi zdravo in dobro. Ko se je res ozrl nazaj, je opazil, kako grdo je vijugala njegova črta življenja. Pokesal se je in sklenil, da bo svojo življenjsko črto poravnal.

Res je po trdem delu čez čas postal zelo uspešen in spoštovan človek, njegova črta življenja pa je bila sedaj videti ravna kot avtocesta, avtocesta v svetlo prihodnost.

5RA

Mentorica:
Tanja Korošec

Karolina Pekolj, 2. a

NEKEGA DNE JE 5RA SEDELA NA 100PNICAH IN VZNEMIRJENO ČAKALA BO3CO. KO JE BO3CA HEL1 POZVONILA, JO JE 5RA SPUSTILA NO3. MAMI MIL1 JE BO3CI POKAZALA SVOJ 5ERŠILJ IN SES3NA SEM1. HEL1 JE REKLA, DA IMATA TUDI NJENA SES3CA IN SES3ČNA TAKA SEM1. 5RA, HEL1 IN S3C 3STAN SO SE NAMENILI V PARK DINOZAVROV. 5RA SE JE PELJALA S 3CIKLOM, S3C IN BO3CA PA S 4KOLESNIKOM. 5RA JIMA JE PO POTI POVEDALA, KOLIKO 5K IMA V ŠOLI. HEL1 JE 5RI IN S3CU POKAZALA 3K. KO SO PRIŠLI DO 3CERATOPA, JE ZMANJKALO ELEK3KE. 5RA JE ZAVPILA. 3STAN JI JE REKEL, NAJ NE BO STRAHO5KA. AL1, SKRBNICA PARKA, JE PARK ZAPRLA. 5RA JE NA IZHODU ZAGLEDALA SOŠOLCA PA3KA. POTEM SO SE NAPOTILI NA 3GLAV. MED VZPENJANJEM SO SI PELI 5ELINJE PESMI. 5RA JE TAKO ZAVZETO PELA, DA NI BILA PREVIDNA IN SE JE UDARILA V GLAVO. HEL1 JE POKLICALA REŠEVALCE. KMALU SE JE ZASLIŠALA SIR1. REŠEVALEC JE PREVERIL 5RIN U3P. UGOTOVIL JE, DA NI NIČ HUDEGA, A MORA 5RA VSEENO DOMOV V ME100.

KOSOVIRJA NA POTEPU V NAŠIH KRAJIH

Mentorica:
Maja Papež

Angelina Krajnik, 4. a

Kosovirja sta se prebudila v jutranjih sončnih žarkih. Za ta dan sta načrtovala potep v Slovenijo. Želela sta iti v deželo, kjer je bilo veliko narave in kjer so bili ljudje prijazni in spoštljivi. Odločila sta se, da gresta v Veliki Gaber. Ko sta bila že daleč od Kosovirije, je nenadoma zagrmelo. Počasi se je približevala nevihta. Kosovirja sta postala panična, potem pa sta ugotovila, da sta že v Velikem Gabru. Prišla sta do prve hiše in potrkala na moje okno.

Zaslišala sem hrup, pogledala skozi okno in se zelo prestrašila. Zagledala sem dve čudežni bitji, ki sta leteli na žlicah. Previdno sem odprla okno in ju vprašala, kdo sta in od kod prihajata. Povedala sta mi, da sta kosovirja iz Kosovirije. Bila sta zelo premražena in mokra od nevihte. Potihem sem ju nesla v kopalnico ter ju posušila s fenom in brisačo. Hotela sta, da jima razkažem Veliki Gaber. Najprej pa sta želela iti v šolo. Naslednji dan sem ju res peljala v svojo šolo. Ko so ju otroci videli, so takoj pritekli k njima in se začeli igrati. Lovili so se, igrali skrivalnice, nogomet in noreli. Ko se je začel pouk, sta morala v mojo torbo, ker ju učitelji niso smeli opaziti. Za kosovirja je bil zelo lep dan. Naslednji dan, ko sem delala domačo nalogo, sta kosovirja izginila. Iskala sem ju po celi hiši, a ju nisem našla. Potem pa sem ugotovila, da sta šla najbrž v šolo. Šla sem tja in videla, da je tam vse razmetano. Poklicala sem ju in prišla sta do mene. Malce sem ju okregala in začeli smo pospravljati. Poklicala sem še svojo najboljšo prijateljico in nekaj prijateljev. Imeli smo veliko dela, potem pa smo šli na sladoled. Kosovirja sta se nam opravičila, ker sta povzročila nered.

Rekla sta, da imata rada Veliki Gaber in šolo. Za nekaj časa se bosta kar priselila in vsi bomo srečni. Kosovirja sta od zdaj naprej vsem pomagala in se igrala z otroki.

/IN ENGLISH PLIZ/ (tujejezične strani)

Maks Zupančič, 2. a

A WOLF

Mentorica:

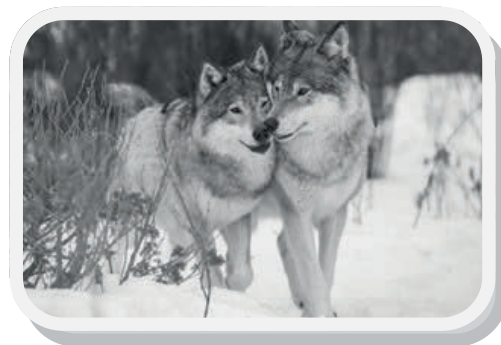
Urška Mitrović

A wolf is a wild animal. It lives in a forest. It hunts for food and it is a very aggressive animal. Some wolves are black and white, some are red or grey.

They have got big and very sharp teeth.

A male grey wolf usually weighs about 100 pounds but the red wolf weighs 44-82 pounds. The best known is the grey wolf. Wolves are social animals. They live in groups called packs.

They normally hunt at night in groups. They eat deer, moose, squirrels and mice. People sometimes kill wolves because they attack cattle.

THE ESSENCE OF FRIENDSHIP

Zala Zajec, 9. b

Mentorica:

Metka Klemenčič

Friendship is an important aspect of our lives that shapes our experiences and influences our personal growth. As teenagers, we are at an age where friendships take on a new level of significance. In this exploration on the topic of friendship, let's delve into the various dimensions of this essential aspect of our lives.

At its core, friendship is a unique bond that goes beyond mere acquaintance. It's a connection built on trust, mutual respect and understanding and shared experiences. Unlike casual friendships, true friends are those with whom we can be ourselves without fear or judgement.

Friendships come in various forms, each with its own dynamics. There are childhood friends, school friends, and those we meet through common interests. Exploring different types of friendship helps us understand the diverse roles they play in our lives.

Trust is the foundation of any strong friendship. Without trust, a friendship may struggle to thrive. As teens, we are learning the importance of reliability and how trust binds us together in times of joy, struggle and change.

However, friendship is not always smooth sailing. It involves facing challenges, resolving conflicts and learning from misunderstandings. Developing effective communication skills is crucial to maintaining healthy friendships.

Empathy is the ability to understand and share the feelings of another. In friendships, empathy fosters a deeper connection by allowing us to appreciate each other's perspectives and emotions.

As we grow, it's important to strike a balance between independence and interdependence. While maintaining our individuality, we also have to learn to rely on and support our friends when needed.

In today's digital age, friendships extend beyond face-to-face interactions. Social media plays a significant role in shaping and maintaining friendships, offering new opportunities for connection while also presenting challenges.

In conclusion, the journey through our teenage years is a great time for us to explore and form new friendships. Understanding the different aspects, challenges and joys of friendship enriches our lives and contributes to our personal development. As we navigate this exciting phase, let us appreciate the friendships we form, knowing they are an invaluable part of our shared human experience.

A Spring Without You

Last Spring you were mine
Our lives were divine
We were always by each other's side ...
Until we weren't

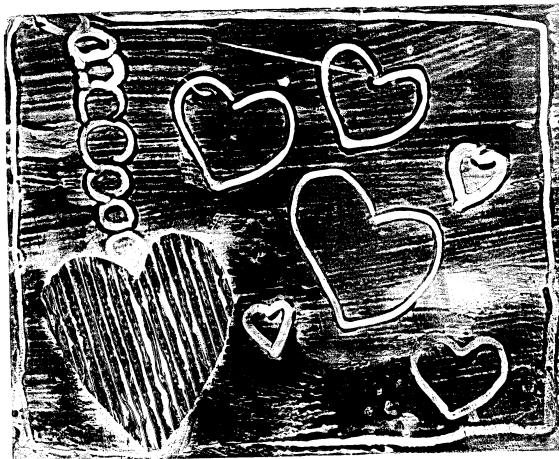
You used to hold my hand
With every touch, I could feel your love
But now my heart cannot mend
Because you've flown away like a dove

I'll miss last Spring, always
Every day I think about it
Like a sunset in my eyes
It's disappearing every second
I hate to see it, but I'll never admit it

This Spring I want a new start
I'm tired of missing you
But I can't think about the part
How this one's a Spring without you.

Zala Zajec, 9. b

Mentorica:
Mateja Stare

Zala Metelko, 5. a
mentorica: Lidija Ožek

Love In The Air

Love is in the air
On the flowers, with birds, everywhere
Visiting us again this season
Everybody has a reason
In our hearts, there's always somebody
Never off our minds
The person who's always kind
How could you not pick them out of everybody?
Even when the spring is over
And seasons change
It doesn't mean you have to start over
Real love exists no matter the time of year.

Zala Zajec, 9. b

9. RAZRED MAHA V SLOVO

Ko se ozrem na svoja osnovnošolska leta ...

 Mentorica:
Maja Sušin

Med vrati v 1. razred je bila palica. Ni bila postavljena visoko, a mi smo bili majhni in v naših glavah je bila veliko višje. Ustrašila sem se, da me ne bodo sprejeli v šolo, če je ne bom mogla preskočiti. Učiteljici sta nas klicali po imenu. Nisem bila med prvimi in ko sem videla, da je vsem ostalim uspelo, mi je bilo še huje. Kaj če meni ne bo? Poklicali so me in z vso močjo sem se odrinila. Uspelo je! Pogledala sem mami in videla, da je ponosna, da sem s takim nasmehom na obrazu začela svojo osnovnošolsko pot.

Karin Ozimek

Ko sem hodil v 1. razred, sem pogosto videval učence 8. in 9. razreda. Takrat sem si mislil, da nikoli ne bom tako velik kot oni. Pogosto mi je prišlo na misel, da se njim gotovo ni treba učiti, kot se moramo mi. V šolo hodijo že toliko časa, da gotovo že vse znajo. Potem pa so ostali učenci postajali vedno manjši. Takrat mi je postalo jasno, da bo učenja z vsakim letom več. Zdaj se mi zdi, da se zaključuje en velik del življenja in bo vse drugače.

Tim Zupančič Brdnik

Ko pogledam na svoja osnovnošolska leta, takoj ugotovim, da je bila zame zelo pomembna oseba učiteljica Justina. Bila je prva, ki je opazila mojo željo po igranju in nastopanju. Vedno me je pripravljala na nastope ter me pred odhodom na oder močno stisnila v objem. Po vsaki predstavi je rekla, da sem rojena za oder ali da sem rojena igralka. To mi je takrat in mi še danes veliko pomeni. Le kdo bi takrat vedel, da bodo te besede ključne za mojo prihodnost?

Lara Sever

Petega razreda se spomnim po učiteljici Lidiji Ožek. Bila je res velik del mojega odrasčanja. V tistem obdobju se je v mojem življenju dogajalo preveč stvari: od slabih ocen do preprirov, ali bom živela pri mami ali pri očetu. Spomnim se, kako se je učiteljica Lidija o vsem tem pogovarjala z mano in mi skušala pomagati, kakorkoli je lahko. Uspelo ji je. S svojimi besedami me je potolažila in mi pomagala, da sem se odločila tako, da je bilo zame prav. Bila je edina, s katero sem se hotela o tem pogovarjati. Zares sem ji hvaležna.

Sara Koren

Vesel sem, da imam prijatelje, ki mi stojijo ob strani. V zadnjem letu smo se zelo povezali. Spoznal sem, da ni vse v tem, da si vedno prvi in najboljši. Bolj pomembno je, da sodelujemo in se imamo dobro skupaj. Pred poukom nismo več tekali po igrišču, ampak smo se kartali in se pogovarjali o zanimivih temah. Zabavno se je bilo skupaj učiti pred testi in upati na najboljše. Upam, da bomo ohranili stike, se še naprej družili in kakšno skupaj uspičili.

Nik Kastelic

Kar tesno mi je pri srcu, ko se zavem, da se zaključuje devetletna rutina. Želim si v svet, bom pa pogrešala vaško šolo s preprostimi ljudmi. Čeprav se zdi, da so bili sošolci le enako stari otroci, s katerimi smo bili naključno skupaj v razredu, sem se od vsakega skušala kaj naučiti in ga spoznati kot človeka. Pomembno se mi zdi, da smo bili v razredu ljudje z zelo različnimi značaji, saj se moraš včasih potruditi, da se razumeš z drugimi. Tako se učiš strpnosti.

Monika Lah

Spoznala sem, da je treba za vsak uspeh delati. Če mi je enkrat uspelo dobiti petico brez učenja, ne pomeni, da se bo to zgodilo vsakič. Enako velja tudi pri prijateljstvih. Če se ne trudiš, ne izkazuješ zvestobe, prijaznosti in pripravljenosti za sodelovanje, bo prijateljstvo propadlo.

Zala Zajec

Ko sem še hodil v vrtec, sem se zelo veselil šole. Imam starejša brata in zelo krivično se mi je zdelo, da sta imela poleti počitnice, jaz pa sem moral v vrtec. Nestrpno sem čakal prvi šolski dan. Moje navdušenje nad šolo se je z leti zmanjšalo. Ko pa zdaj gledam nazaj, se mi vse skupaj sploh ne zdi slabo. Kot bi mignil, si v 9. razredu in že pišeš spomine na osnovnošolska leta. Želim si, da bi postal dober človek, da bi se v življenju prav odločal in bi mi šlo dobro. To želim tudi vsem sošolcem.

PRVI KORAKI**Urban Pintar**

Spomnim se veselja in ponosa, ko:

- ♦ sem negativno oceno popravil s petico.
- ♦ sem bila pohvaljena za dober nastop.
- ♦ sem v plavanju dosegel zlatega delfina.
- ♦ sem zaključil z vrtcem in šel v 1. razred.
- ♦ mi je uspelo narediti popravni izpit v prvo.
- ♦ mi je učiteljica dala šampiljko, na kateri je pisalo: Lahko si vzor drugim.

Moja največja neumnost je bila, ko sem:

- ♦ sprožila gasilni aparat.
- ♦ zaradi stave med odmorom zlezel skozi okno.
- ♦ v 1. razredu na obvestilo kar sama podpisala starše: *oči Miha*.
- ♦ se premalo učil in si pridelal popravni izpit.

Če bi bil/a učitelj,

- ♦ bi med poukom dovolila imeti čigumi.
- ♦ bi se potrudil, da bi mi učenci zaupali.
- ♦ bi verjetno kmalu dala odpoved.
- ♦ bi delil samo petke.
- ♦ bi poučevala matematiko, saj imam lep zgled pri učiteljici Marti.
- ♦ bi bila prijazna, a tudi zahtevna.

Pogrešal/a bom:

- ♦ klepete s sošolkami.
- ♦ kartanje pred poukom.
- ♦ učitelja Janija.
- ♦ borovce, pod katerimi smo ležali med prosto uro.
- ♦ smešne pripombe med poukom.
- ♦ prijazne kuharice, ki so nam dale dodaten kos peciva.

Moj nasvet mlajšim:

- ♦ Izkoristite vsako priložnost, ki vam je dana.
- ♦ Ne bojte se biti to, kar ste.
- ♦ Poslušajte pri pouku in se učite sproti.
- ♦ Ne bojte se šole (preveč).
- ♦ Bolj spoštujte starejše.
- ♦ Imejte se radi.

Čez 20 let bom:

- ♦ pametnejša, a še vedno nasmejana jaz.
- ♦ star 35 let.
- ♦ kmet, električar in gasilec.
- ♦ imela 20 mačk.
- ♦ milijonar.
- ♦ verjetno spet v šoli, saj želim postati učiteljica likovne umetnosti.

Hvaležen, hvaležna sem:

- ♦ za vse nove stvari, ki sem se jih naučila.
- ♦ za izkušnje, ki sem jih pridobil.
- ♦ učiteljem za ves trud.
- ♦ da sem prišel do konca osnovne šole.
- ♦ za prijatelje, ki me znajo poslušati.

Sošolcem želim:

- ♦ vesele praznike.
- ♦ veliko dobrih ocen v srednji šoli.
- ♦ jasno in svetlo prihodnost.
- ♦ da uspejo v tem, kar si želijo.
- ♦ da se čim manj postarajo, da se bomo nekega dne še prepoznali.

Lara Sever, 9. a

PIRAMIDAMentorica:
Maja Sušin

Kot je Prešerna in Čopa navduševal slap Savica, imam tudi jaz poseben kotiček v naravi, kjer se zame čas ustavi. To je piramida. No, vsaj rečejo ji tako. V resnici pa je to eno samcato drevo z dvema lesenima klopcoma in je ravno na hribu za mojo hišo. Tako je bila piramida videti še nekaj časa nazaj. Sedaj pa je povsem drugačna. Naj vam na kratko povem kaj se je dogajalo s tem drevesom. Vse skupaj se je začelo leta 2007, ko je prišlo do ideje, da bi to perfektno lego hruške izkoristili in naredili nek prostor, kjer bi se ljudje zbirali in ga uredili tako, da bi o tem govorile še mnoge generacije. Veliko tega se je uresničilo, saj je bilo pod hruško organiziranih kar nekaj dogodkov: koncerti, zabave, kresovanja, zbiranje pomembnih oseb itd. O dogodku pa so bili napisani tudi mnogi članki. Projekt bi se iztekel leta 2008, ko naj bi kovinske palice oz. piramido odstraniti. Tako je tudi bilo. Po natanko enem letu je bila piramida odstranjena. Drevo pa so pustili in poleg njega naredili dve leseni klopi. Kraj ima res neko posebno toplino, ki te ogreje takoj, ko se zazreš po lepi dolini, ki jo osvetljuje sončni zahod. Tudi sončni vzhodi ob hladnem zimskem jutru na klopi s toplim čajem v rokah so neprecenljivi. Od moje hiše do piramide je slabih 10 minut hoje, zato se tja vedno odpravim peš. Rada imam glasbo, zato grem tja vedno s slušalkami in uživam v tem, kar me navdušuje. Piramida mi je predvsem všeč zato, ker tu lahko počnem, kar mi srce poželi. Tja se lahko odpravim takoj po šoli in kar pod drevesom naredim nalogo. Ko me neka stvar teži, je piramida moja prva rešitev – tja se zatečem in v miru in tišini razmišljam, dokler ne najdem rešitve. Primerna je tudi za vesele dogodivščine: ko se mi zazdi, da sem imela najboljši dan v življenju, se odpravim na piramido. Tam se uležem na klopco, poslušam glasbo in premišljujem o vseh lepih dogodkih, ki so se mi zgodili. Kot pa pravijo, je treba najlepše stvari deliti z ljudmi, ki jih imamo radi, zato se tja velikokrat odpravim tudi s svojimi prijatelji. Pod drevesom imamo največkrat piknik in se noro zabavamo. Piramida je res nek poseben kraj zame, saj mi je kot moja druga soba. Kraj me navdihuje. Na hruško včasih gledam tudi kot na poslušalca, ki se mu lahko zaupam. Svoje težave izpovem drevesu, kar je zame veliko olajšanje.

Obisk piramide vam res priporočam. Gotovo vas bosta kraj in stara hruška navdušila, kot navdušujeta mene, čeprav vam moram priznati ... Sadežev, hrušk v resnici ne maram in jih sploh ne jem. Pustim jih drugim, jaz pa uživam v senci tega starega drevesa.

GLASBENI NAVDIH – NUŠA GOLOB

V soboto, 9. marca, je na Akademiji za glasbo v Ljubljani potekala 13. Slovenska glasbena olimpijada, ki se je je udeležilo 55 tekmovalcev, med njimi tudi naša učenka Nuša Golob z mentorico Manco Černe.

Tekmovanje Glasbena olimpijada je namenjeno glasbeno nadarjenim in za glasbo zainteresiranim učencem zadnjih treh razredov osnovnih šol. Učenci najprej pišejo test, ki vključuje vprašanja, povezana s predvajanimi posnetki, teorijo glasbe in glasbeno zgodovino. V drugem delu opravijo preizkus a-vista izvajanja melodične in ritmične vaje. V tretjem delu tekmovanja se predstavijo kot pevci, v četrtem delu pa izvedejo lastno avtorsko skladbo. Nuša je uspešno opravila vse dele tekmovanja. V pevskem delu se je ob klavirski spremljavi Mance Černe predstavila s pesmijo Vse naše pravljice avtorja Janija Goloba, interpretativno odlično pa je predstavila tudi avtorsko skladbo za glas in klavir z naslovom Midva. Nuša je na 13. Slovenski glasbeni olimpijadi prejela bronasto priznanje.

DONATORJI

ORKOPLAST D.O.O.
PRISTAVICA PRI VELIKEM GABRU 20, 8213 VELIKI GABER
ORKOPLAST D.O.O. PE TREBNJE
ULICA VELIKE GORICE 2, 8210 TREBNJE
WWW.ORKOPLAST.SI / INFO@ORKOPLAST.SI / 08 205 10 00

gigradbeni inženiring
zakrajšek d.o.o.

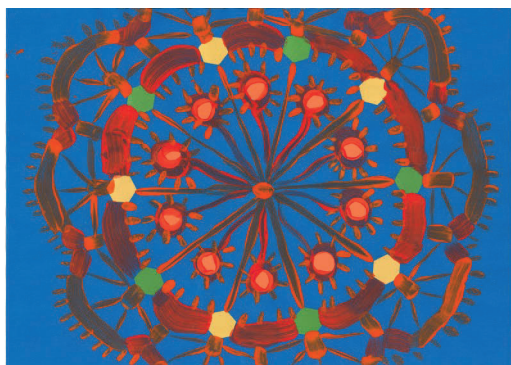
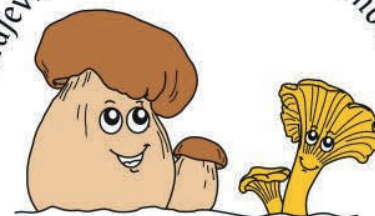
Franc Kržič s.p.

ESG Peter Grmovšek s.p.

KS Veliki Gaber

Krajevna skupnost Sela pri Šumberku

Filip Zupančič, 6. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

Pia Kastelic, 9. a,
mentorica: Anamarija Šmajdek

Tim Zupančič Brdnik, 9. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

Monika Lah, 9. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

Neža Špec, 8. b
mentorica: Anamarija Šmajdek

Lovro Kek, 8. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

Pika Rozman, 8. a
mentorica: Anamarija Šmajdek

PRVI KORAKI

glasilo Osnovne šole Veliki Gaber

Glavni urednik: Primož Vasle

Odgovorni urednik: mag. Gregor Udovč

Uredniški odbor:

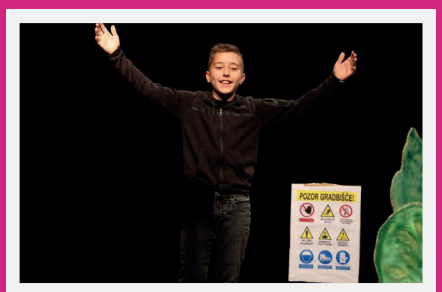
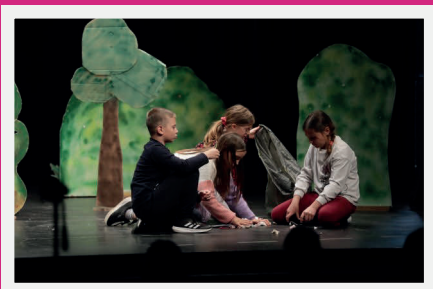
Primož Vasle, Suzana Jefim, Lidija Ožek in
Maja Sušin

Naslovna fotografija ter fotografije na
zadnji strani: Studio Praprotna

Tisk: Kočevski tisk, d. o. o.

Naklada: 280 izvodov

Junij 2024

MUZIKAL O ŠKRATU IN FANTU, KI STA REŠILA GOZD